

HOMILIE 13 DECEMBER 2020

Half december is elk jaar wel de donkerste periode van het jaar - de dagen korten nog heel even verder. En dit jaar is het voor veel mensen wellicht ook figuurlijk extra donker: de gekende situatie en bijhorende maatregelen beginnen door te wegen. Er is weinig perspectief. Dat zie ik elke dag bij onze jongeren op school - ze worden moedeloos - maar ook volwassenen missen datgene wat het leven fijn en mooi maakt. Het samen-zijn met mensen, de kleine dagdagelijkse dingen die ons gelukkig kunnen maken. Velen vragen zich af waarop ze mogen hopen en wanneer er licht komt aan het einde van de tunnel.

De lezingen vandaag bieden ons in deze donkere dagen alvast perspectief en hoop.

Wat een boodschap bij de profeet Jesaja in de eerste lezing! "De Geest van de Heer rust op mij. Hij heeft mij gezalft om aan armen de blijde boodschap te brengen, om wie gekwetst is te helen, om vrijlating te melden aan al wie ergens in gevangens zit en om een genadejaar van de Heer af te kondigen."

Via zijn profeet Jesaja stuurt God ons meteen de sterkste liefdesboodschap toe: wees niet bezorgd, er is redding op komst.

Het is geen toeval dat Jezus bij zijn allereerste publieke optreden in de synagoge van Nazareth net deze passage uit Jesaja voorleest. Hij zal dit programma vertolken; Hij zal Gods boodschap van liefde voorleven, tot de dood toe. In Hem komt Gods aangekondigde redding nabij.

Tussen de boodschap van Jesaja in het Oude Verbond en Jezus in het Nieuwe verbond vinden we de figuur van Johannes de Doper, een belangrijke adventsfiguur. Johannes is de brugfiguur, hij is de laatste profeet van het Oude Verbond en hij is tegelijk de wegwijzer naar de Messias die door Jesaja voorspeld werd, de sleutel tot het Nieuwe Verbond.

Johannes treedt op in Bethanië , aan de Jordaan, waar hij oproept tot een doopsel van bekering. Ik wil hier even bij twee zaken stilstaan.

In de zomer van 2019 waren we met het gezin in Bethanië, aan de doopplaats, Jordaanse kant. Doordat dit vandaag een grensgebied is tussen Israël en Jordanië, en een zwaar bewaakte militaire zone, kun je er enkel in groep en onder begeleiding heen. Die beperking maakt het moeilijker om de betekenis en het belang van deze plaats ten volle te laten doordringen.

En toch was het in dit korte bezoek mogelijk de symboliek en de sterkte van deze plaats te vatten, zowel letterlijk als figuurlijk. Deze plaats is een woestijn van zand en steen, een dorre, dode plek. Maar ook figuurlijk: hoe vaak zitten mensen niet in de woestijn, midden in hun leven, door eenzaamheid, door gebrek aan perspectief of zin?

En toch klonk in deze woestijn ruim 2000 jaar terug een boodschap dat nieuw leven komend was. De doorbraak van het Rijk Gods was nabij.

Maar Johannes doet echter wel een stevige oproep: "Maak de paden van de Heer recht". Het Rijk Gods komt er niet zomaar, nee, wij moeten er actief aan participeren. Via onze medewerking en inzet, kan het lukken.

Hoe dan? We kunnen tal van kleine en grote voorbeelden geven, de warmste week komt eraan en dan zijn mensen al bezig met het pad van de Heer te effenen voor de komst van Gods Rijk. Een van die organisaties die onze aandacht verdient is Welzijnszorg. Traditioneel is de derde adventszondag diegene waarin Welzijnszorg en zijn vele schakels de volle aandacht krijgt.

De honderden vrijwilligers bij de Welzijnsschakels maken ons bewust dat het in dit rijke stukje Europa waar wij leven, nog altijd 1 op 7 mensen onder de armoededrempel leven. Dat zoveel kinderen en volwassenen onvoldoende middelen hebben om een menswaardig bestaan te leiden. Dit jaar focust de campagne op wonen. De woningnood voor gezinnen die het financieel moeilijk hebben, blijft aanhouden, en zal door de coronacrisis wellicht nog toenemen.

Het steunen van Welzijnszorg helpt niet alleen deze mensen in nood, het zet ook druk op politici om oplossingen op lange termijn te voorzien.

Gods paden effenen en recht maken, het kan met kleine stapjes ook vooruit gaan, met ieder hulp en inzet. Dat is wat Johannes beoogt.

Beste medegelovigen, het zijn op vele vlakken donkere tijden, maar het licht breekt door, steeds sterker. We kunnen het warm verwelkomen.

De 'aparte' kerstperiode dit jaar leert ons misschien versoberen en verstillen om zo Jesaja's boodschap luider te laten klinken. Is dit geen mooie kans om elkaar licht en hoop te brengen?

Ik wens ieder van jullie dit licht van de advent en de komende Kerst toe doorheen het nieuwe jaar!

Hilde Verplancke